

மக்களுக்கு எதிரான எதிர்ப்புரட்சி வரலாறு இப்படித் தான் எங்கும் அரங்கேறியது. ஓட்டு மொத்தத்தில் அனாவராலும் தமிழ் மக்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். புத்திஜீவிகள் யாரும் இந்த மக்களுக்காக குரல் கொடுக்க முன் வரவில்லை. இப்படி பல வடிவங்களில், தமிழ் மக்கள் தோற்றுப் போன வரலாறாக எம் அரசியல் வரலாறு உண்டா.

இதை எதிர்க்கொண்ட நாம், எதிர்மறையில் போராடினோம். கொல்லும் முயற்சிக்கு அப்பால், இதற்கு கிடைத்த பட்டங்கள் பல. துரோகி, எட்டப்பன், புலி, ஒரு அப்பனுக்கு பிறக்கவில்லை, மனநோயாளி, கொலையாளன், பல பெண்களை கற்பழித்தவன், நிதி மோசடிகாரன் இப்படி ஆயிரம் பட்டங்கள். புலிகள் முதல் புலியெதிர்ப்பு அணிகள் வரை வழங்கியவர்கள் இவை. இப்படி வழங்கியவர்கள் தமிழ் மக்களுக்கு கொடுத்தது என்ன? இழிவையும், சமீக அடிமதைத் தனத்தையும் தான்.

நாம் எது நடக்கக்கூடாது என்று நினைத்துப் போராடினோமோ அது நிகழ்கின்றது. தமிழ் மக்களின் அடிமதைத் தனம் இன்று விளையாடிகின்றது. இதன் பின்னணியில் தான் நாங்கள் புலிகளின் தோல்வியைப் பார்க்கின்றோம்.

ஒரு போராட்டம் எப்படி நடத்தக் கூடாதோ, அதை இதில் இருந்து கற்றுக்கொள்வது தான் எம்முன்னுள்ள வரலாற்றுக் கடமை. இதை கற்றுக்கொள்ளா விட்டால் நாம் சூய அறிவுள்ள மனிதர்களல்ல. நாம் இதனைக் கொண்டாடுவதுமல்ல, இதற்காக புலம்பி அழுவதுமல்ல. இதை பிப்பினையாகக் கொண்டு, மக்களுக்காக எப்படி போராடுவது என்பதைக் கற்றுக்கொள்வதே எம்முன்னுள்ள கடமையாகும்.

ஆயிரம் மக்களைப் பலி கொண்டு, பல துடிப்பான இளமையை விடுதலையின் பெயரில் பறிகொடுத்த, இழிந்து நசிந்து சிறுமடைபட்டு கிடக்கும் சமீபத்தின் பிரதிநிதிகள் நாங்கள். இந்த வரலாற்று காலத்தின் தவேயை மீளவும் தளிவாக பறசாற்ற முனகின்றோம். தவறாக வழிநடத்தப்பட்ட போராட்டம் எதிர்ப்புரட்சியாகி, அது அரங்கேற்றிய வரலாற்றைக் கற்றுக்கொள்வதன் அவசியமே எம் முன்னுள்ள நிபந்தனையாகும்.

இன்றைய புவியின் தோல்வி தவறான ஒரு போராட்டத்தினால் ஏற்பட்டது என்பதை புரிந்தால்தான், அனதைதையும் விட இன்று, மூதன்மையானது. மக்களின் உரிமகைகான நியாயமான போராட்டம் அப்படியே தான் இன்னமும் உள்ளது. இதையே எம் போராட்டம் முன்னெடுத்து அதில் தோற்றுப் போனதா!? என்பதை கற்றுக்கொள்வது அவசியமானது.

சாதாரண மக்கள் தளிவாக ஒன்றைப் புரிந்து கொண்டாள்ளனர். புவிகள் அழிந்தால் சிங்கள பேரினவாதம் எதையும் தராது என்பதையும், அதேநேரம் புவிகள் இருந்தால் எதையும் பெற முடியாது என்ற உண்மையை எதிர்ப்பறையில் தளிவாக புரிந்துள்ளனர்.

மக்களைப் பொறுத்தவரை புவிகள் அழிந்தால் எதுவும் கிடகைகாது என்பதும், புவிகள் இருந்தாலும் எதுவும் கிடகைகாது என்ற உண்மையையும் அனதைது தமிழ் மக்களுக்கும் நன்கு புரிந்துள்ளனர். மக்கள் எதையும் ஆதரிகவும் முடியாது, சௌந்த வழியை தீர்மானித்து சலல்லவும் முடியாத நிலையில் பரிதவிகின்றனர். உண்மையில் மொத்த இழப்பும் மக்களுக்கும் தான். துயரமும் மக்களுக்கும் தான்.

